Dosarul nr. 1ra-1481/2020

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 iulie 2020 **mun. Chişinău**

Colegiul Penal în următoarea componență:

preşedinte **Diaconu Iurie**

judecători **Catan Liliana**

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălți din 12 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

BURCOVSCHI Vitalie Xxxxxx, *născut la xx.xx.xxxx, domiciliat în mun. Xxxx str. Xxxxxxxx nr. xx/x.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanţă: *17.05.2019 – 11.12.2019;*

Instanţa de apel: *15.01.2020 – 12.02.2020;*

Instanţa de recurs: *29.05.2020 – 01.07.2020.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 decembrie 2019, *cauza fiind examinată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală*, procesul penal privind învinuirea lui Burcovschi Vitalie de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Burcovschi Vitalie, la 05 aprilie 2019, în perioada de timp cuprinsă între orele 13.00-15.00, acționând cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în vestiarul încăperii „Xxxxxx” SRL din mun. Xxxxx, str. Xxxxxx xxx, unde sunt păstrate hainele lucrătorilor entității în cauză, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, a sustras pe ascuns din buzunarul drept al scurtei lui Chilari Anatolie (scurta fiind agățată de cuier) bani în sumă de 5000 lei, după care cu banii sustrași s-a eschivat de la fața locului, cauzând părții vătămate Chilari Anatolie prejudiciu material considerabil estimat prin suma totală de 5000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura mun. Bălți, Tatiana Andrușceac, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Burcovschi Vitalie să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Motivele invocate în susținerea apelului au fost rezumate la următoarele:

- prima instanță, a omis faptul referitor la existența în cazul lui Burcovschi Vitalie a antecedentelor penale nestinse, pentru crime analogice, ceea ce nu permitea încetarea procesului în temeiul art. 109 Cod penal, or, conform revendicării rezultă că, Burcovschi Vitalie a fost condamnat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22.09.2009 în baza art. 144 alin. (2), 186 alin. (2), 188 alin. (2), 39 Cod penal la 20 ani închisoare, iar la 23.04.2018 Burcovschi Vitalie s-a eliberat din locuri de detenție, executând efectiv pedeapsa începând cu 10.05.2003 și până la 23.04.2018, cu includerea în această perioadă a 37 zile privilegiate.

- inculpatul a comis infracțiunea având antecedente penale nestinse, motiv pentru care eronat s-a conchis că este posibilă împăcarea părților și încetarea procesului penal, procurorul pledând pentru rejudecarea cauzei și condamnarea inculpatului Burcovschi Vitalie la pedeapsa închisorii cu executare reală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, s-a admis apelul declarat, s-a casat sentința *parțial, în latura pedepsei*, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Burcovschi Vitalie, s-a considerat vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 12 februarie 2020.

4.1. În motivarea soluției sale, Colegiul a menționat că la judecarea prezentei cauzei penale, instanța de fond a admis o serie de erori procedurale.

Astfel, potrivit încheierii instanței de fond datată cu 19.05.2019 (f.d. 55), a fost stabilită ședința de judecată preliminară pentru data de 09.07.2019. Însă, la materialele cauzei nu este prezent procesul verbal al ședinței preliminare din 09.07.2019, în continuare figurând procesul verbal al ședinței de judecată din data de 07.11.2019, potrivit căruia, s-a dispus amânarea ședinței din motivul neprezentării apărătorului și a părții vătămate.

Ulterior, la 27.11.2019, în partea pregătitoare a ședinței de judecată, fără a fi audiate părțile în proces pe marginea învinuirii înaintate lui Burcovschi Vitalie, a

avut loc judecarea cauzei penale și pronunțarea hotărârii de încetare a procesului penal pe motivul împăcării părților, însă instanța de apel a conchis că aceasta a dus la încălcarea nemijlocită a dreptului părților la un proces echitabil.

Totodată, instanţa de apel a notat că cele expuse în sentință contravin procesului verbal al ședinței de judecată, or, deși în cadrul procesului nu a fost depășită etapa pregătitoare a ședinței, în textul sentinței s-a invocat faptul că inculpatul Burcovschi Vitalie a recunoscut vina în cadrul chestionării sale sub jurământ, conform art. 108 și art. 364^1 Cod de procedură penală, însă declarațiile ultimului lipsesc la materialele cauzei, acest fapt nefiind notat în procesul verbal al ședinței de judecată, le fel, nefiind cercetate nici probele care ar confirma vinovăția inculpatului.

În vederea corectării erorilor admise la judecarea cauzei în prima instanță, instanța de apel a reluat pe caz cercetarea judecătorească în vederea audierii nemijlocite în instanța de apel a părții vătămate Chilari Anatolie, a inculpatului Burcovschi Vitalie, precum și în vederea cercetării materialului probant anexat la materialele cauzei.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul a recunoscut în totalitate vina în cele incriminate, menționând că a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate și se căiește sincer de cele comise.

Cu toate că inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate, instanța de apel a reținut că vinovăția acestuia se dovedește și prin: declarațiile părții vătămate Chilari Anatolie, plângerea părții vătămate Chilari Anatolie din 16.04.2019; cererea lui Chilari Anatolie din 11.04.2019, prin care a solicitat de a fi întreprinse măsuri în vederea căutării mijloacelor bănești ce la 05.04.2019, între orele 13.00-15.00, au dispărut în circumstanțe neclare din scurta sa; explicația lui Chilari Anatolie din 12.04.2019; cererea lui Chilari Anatolie din 22.04.2019, prin care solicită a fi recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă, invocând prejudiciu material în sumă de 5000 lei; ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Chilari Anatolie din 22.04.2019); proces verbal de audiere a părții vătămate Chilari Anatolie din 22.04.2019; ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui Chilari Anatolie din 22.04.2019; copia buletinului de identitate pe numele lui Burcovschi Vitalie; revendicare pe numele lui Burcovschi Vitalie; solicitare a copiilor sentinței din 22.04.2019; cazier contravențional pe numele lui Burcovschi Vitalie; proces verbal de audiere a bănuitului Burcovschi Vitalie din 24.04.2019; certificatul eliberat pe numele lui Burcovschi Vitalie, precum că nu se află la evidența medicului narcolog; procesul verbal de audiere a învinuitului Burcovschi Vitalie din 14.05.2019;

cererea inculpatului Burcovschi Vitalie din 27.11.2019, prin care a solicitat examinarea cauzei conform procedurii simplificate]n baza art. 364[1] Cod de procedură penală; informația directorului P9 Pruncul, cu privire la eliberarea lui Burcovschi Vitalie din respectiva instituție penitenciară, în legătură cu executarea integrală a pedepsei, cu calcularea a 37 zile privilegiate; copia hotărârii cu privire la liberarea de la executarea pedepsei închisorii conform compensării privilegiate a zilelor de muncă; copia adeverinței de eliberare pe numele lui Burcovschi Vitalie; copia certificatului de căsătorie încheiată între Burcovschi Vitalie și Ștefaneț Liubov; copiile certificatelor de naștere a 2 copii: Ștefaneț Irina și Ștefaneț Iurie; acte eliberate de către Mobiasbanca – OTP Group SA, prin care se confirmă faptul că inculpatului i-a fost eliberat un credit bancar; copiile legitimațiilor de pensionar și copiile buletinelor de identitate pe numele lui Burcovschi Xxxxx și Burcovscaia Xxxxxx; copia certificatului de dizabilitate și capacitate de muncă pe numele lui Xxxxxxx Xxxxxx.

În urma aprecierii probelor conform art. 101 Cod de procedură penală, sub toate aspectele, complet şi obiectiv din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a conchis că totalitatea probelor corespund cerințelor legale, fiind pertinente, concludente și utile pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de furt adusă lui în învinuire. Probele sunt veridice și coroborează între ele, în baza acestora se constată cu certitudine fapta infracțională reținută prin sentință și vinovăția lui Burcovschi Vitalie de comiterea furtului este demonstrată integral, acțiunile acestuia fiind corect calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, soldată cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Totodată, stabilind fapta infracțională prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și demonstrată vinovăția lui Burcovschi Vitalie în comiterea acesteia, instanța de apel a conchis că la caz lipsesc temeiuri pentru încetarea procesului penal, nefiind întrunite condițiile pentru admiterea împăcării părților asupra căreia a pledat atât inculpatul, cât și partea vătămată.

Or, potrivit art. 109 alin. (1) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, şi pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI, la art. 264 alin. (1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, *dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție* sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea

procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Astfel, potrivit informației din revendicarea eliberată pe numele lui Burcovschi Vitalie, acesta prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 22.09.2009 a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2), 186 alin. (2), 188 alin. (2), 39 Cod penal la 20 ani închisoare, fiind eliberat din Penitenciarul nr. 9 Pruncul la data de 23.04.2018, în legătură cu executarea integrală a pedepsei.

Prin prisma prevederilor art. 111 alin. (1) lit. g), h), i) Cod penal, instanța de apel a notat că Burcovschi Vitalie anterior a fost condamnat pentru infracțiune de furt, iar eliberându-se din locurile de detenție acesta din nou a comis furt în privința părții vătămate Chilari Anatolie, neavând antecedentul penal stins, fapt ce relevă că prima instanță eronat a încetat procesul penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 109 Cod penal, or, în privința inculpatului, în condițiile speței, nu este aplicabil institutul împăcării.

La stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 61, 74, 75 Cod penal a reținut, că inculpatul Burcovschi Vitalie a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, vinovăția a recunoscut-o, s-a căit și a reparat prejudiciul material cauzat părții vătămate prin infracțiune, partea vătămată pretenții față de inculpat nu are, este căsătorit, are 2 copiii minori la întreținere precum și părinții acestuia Burcovschi Xxxxx și Burcovscaia Xxxxx, la evidența medicului narcolog nu se află, că potrivit revendicării ultimul anterior a avut conflicte cu legea penală, fiind condamnat pentru comiterea infracțiunilor din diferite categorii (omor, tâlhărie, escrocherie), inclusiv și pentru infracțiune similară (furt), fiind tras și la răspundere contravențională pentru comiterea huliganismului nu prea grav, concluzionând că din alternativele de pedepse oferite la sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea ei reală, or, alte pedepse vor fi prea blânde și nu-și vor atinge scopul.

În condițiile speței, raportate la prevederile art. 61 și 75 Cod penal, instanța de apel a reținut că, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an - este una echitabilă, individualizată și este stabilită corespunzător gravității faptei comise de către inculpatul Burcovschi Vitalie și personalității acestuia, în raport cu pericolul social al faptei comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura stabilirii

pedepsei penale, cu menținerea sentinței primei instanțe, indicând că instanța de fond corect a dispus încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, astfel cum în ultimii 5 ani Burcovschi Vitalie nu a comis infracțiuni similare și în privința sa nu a fost dispusă încetarea procesului penal, or, la art. 109 Cod penal nu sunt indicate restricții sub forma „antecedent penal nestins”.

Opinează recurenta că instanța de judecată nu a apreciat dacă scopul pedepsei penale poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare, aplicându-i inculpatului cea mai aspră pedeapsă – închisoarea.

Invocă recurenta că, la individualizarea pedepsei, instanța nu a luat în considerație circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale analizate în cumul, de caracterul infracțional al faptei comise, de gravitatea comiterii infracțiunii (mai puțin gravă), nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, faptul că inculpatul este căsătorit, are la întreținere copiii și părinții, a recuperat pe deplin prejudiciul material cauzat părții vătămate, se căiește de cele comise, nu se află la evidența medicului narcolog și este angajat în câmpul muncii.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că în susținerea recursului, avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt*, însă potrivit solicitării se deduce că motivele recursului se încadrează și în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect*.

Subsidiar, instanța de recurs consideră că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul critică decizia contestată în partea ce ține de casarea sentinței în partea respingerii cererii de încetare a procesului în legătură cu împăcarea părților și în partea pedepsei stabilite inculpatului, considerând-o prea aspră și solicitând în acest sens, menținerea sentinței primei instanțe.

Astfel, cu referire la alegațiile recurentului precum că instanța de apel incorect a casat sentința instanței de fond în partea încetării procesului penal în legătură cu împăcarea părților, instanța de recurs reține ca fiind corectă și motivată soluția adoptată de instanța de apel, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, menționând totodată că prevederile art. 109 Cod penal, strict statuează care sunt condițiile ce trebuie îndeplinite pentru aplicarea instituției împăcării părților în procesul penal inclusiv, *dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție.*

În acest sens, Colegiul penal notează că materialele cauzei penale și anume revendicarea eliberată pe numele inculpatului *(f.d. 31),* probează faptul că, acesta anterior a fost condamnat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22.09.2009 în baza art. 145 alin. (2), *186 alin. (2),* 188 alin. (2), 39 Cod penal la 20 ani închisoare, fiind liberat din Penitenciarul nr. 9 Pruncul la data de 23.04.2018, în legătură cu executarea integrală a pedepsei.

Totodată, ținând cont de prevederile art. 111 alin. (1) lit. g), h), i) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave – dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei; condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave – dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei; condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave – dacă au expirat 8 ani după executarea pedepsei, instanța de recurs notează că, Burcovschi Vitalie anterior a fost condamnat pentru infracțiune de furt, iar după ce a fost liberat din locul de detenție la 23 aprilie 2018, a comis infracțiunea de furt la data de 05 aprilie 2019, la nici un an de la liberare când antecedentul penal nu era încă stins anume pentru comiterea anterioară a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal - furt – infracțiune similară celei incriminate inculpatului.

Pe cale de consecință, Colegiul penal conchide că în privința inculpatului, în condițiile speței, nu este aplicabil institutul împăcării.

Privitor la pedeapsa stabilită lui Burcovschi Vitalie de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că aceasta și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care anterior a fost condamnat, antecedentul penal nefiind stins, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de judecată, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a

aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „ *Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numaidecât în hotărâre motivele...”.*

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Pe lângă aceasta, recursul apărării, potrivit argumentelor invocate şi reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11^1), 27, 414 alin. (1) şi (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel, şi poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond şi de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență şi prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală şi, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel aplicând pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis în privința inculpatului, a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită acestuia, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de convieţuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălți din 12 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe Burcovschi Vitalie Xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 august 2020.

Preşedinte **Diaconu Iurie**

Judecător **Catan Liliana**

Judecător **Guzun Ion**